

POŠKOLÁK

PÍŠÍ A KRESLÍ ŽÁCI ZÁKLADNÍ ŠKOLY CHVALKOVICE

Milí žáci, učitelé, rodiče a všichni příznivci naší školy,

každý školní rok je něčím jiný, ale školní rok 2019/2020 si bude pamatovat opravdu každý, ať žák, učitel anebo rodič. Pandemie koronaviru zasáhla celý svět a pro školy to byla zkouška ve všech směrech.

Naše škola se této výzvě postavila dle mého názoru zodpovědně. Většina žáků distanční výuku zvládala a s pomocí rodičů si žáci se situací poradili. Děkujeme jim za jejich podporu. I učitelé se rychle přizpůsobili. Komunikovali s žáky i s rodiči, a to i přesto, že se změnilo internetové prostředí a museli si rychle osvojit nový způsob zadávání úkolů. Škola pomáhala zapůjčením tabletů, správce sítě Tomáš Kaněra zajišťoval technickou pomoc, bystře reagoval na dotazy učitelů i rodičů, paní asistentky pracovaly s dětmi, které to potřebovaly. Obavy učitelů, jaké budou mít žáci znalosti z doby, kdy pracovali sami bez přítomnosti ve škole, však přetrvávají. Vše se ukáže až v dalším školním roce.

Věřím, že školní rok 2020/2021 bude pro naši školu příznivější. V červenci loňského roku se zjistilo, že část střechy nad budovou školy je v havarijním stavu. Náhle nastala situace, kdy museli všichni společně zapracovat na odstranění problému. Zejména chci poděkovat panu Milanu Smolovi, který dohlížel na celou rekonstrukci a zajišťoval plynulý chod oprav. Situace zasáhla finančně školu a obec Chvalkovice, ale šlo zejména o žáky školy a výuku. Jak nezasahovat do kvality výuky, když dvě učebny jsou v rekonstrukci? Díky přizpůsobivosti našich pedagogů a žáků jsme v září a v říjnu zvládli výuku i v náhradních prostorách. Přesto stavební práce pokračovaly až do konce prosince, přestavba toalet na 1. stupni skončila v únoru. Velká pochvala patří paní školnici a paním uklízečkám, které to neměly vůbec snadné. Poděkování patří samozřejmě i ostatním, již si s nastalou situací poradili a vše s přehledem zvládli, tedy i paním kuchařkám a dalším zúčastněným lidem.

Vše špatné je ale k něčemu dobré. Škola je připravená na nový školní rok. Děkuji všem, kteří škole pomohli, a všem, co měli trpělivost a toleranci ke zmatkům, nepořádku a změnám souvisejícím s rekonstrukcí. V těchto chvílích se ukazují kvality a charaktery lidí.

Děkuji kolektivu zaměstnanců, že pracoval často nad rámec svých povinností. Ač se mohli cítit ohroženi a báli se i o své blízké, nezaváhali a přišli do školy. Chválím i všechny z mateřské školy, kde i přes uzavření pracovali a připravovali třídy, malovali a chystali zahradu pro příchod dětí.

Přeji všem hlavně zdraví a dětem krásné prázdniny. Pro nás ostatní klidnou a spokojenou dovolenou. Načerpejme hodně sil, ať se v září sejdeme již všichni ve škole a prožijeme ho celý bez větších starostí a nepředvídaných situací.

Pozn.: Na rychlejší sestavení tohoto čísla nedošlo dříve. Omlouváme se za zpoždění.

Mgr. Markéta Ulrychová, ředitelka školy

Školní výuka letošního jara

Jaro 2020 před nás přestřelo novou realitu. Škola na dálku, nebo moderněji řečeno výuka online, se rozjela na plné obrátky. Důvody známe, i když ty pravé jsou asi hodně daleko od mediální pohádky o velmi nebezpečném viru. Nemám ovšem v úmyslu rozebírat tento fakt. Raději se budu zabývat tím, jak jsme si my a rodiče poradili s našimi dětmi. Dovoluji si napsat našimi, i když jsou samozřejmě vaše, milí rodiče. Ale jak víme, jsme v tom spolu, co se týká jejich rozvoje. Tak tedy, jak se podařilo obsáhnout projekt, jež přinesl život sám?

Nebudu se dlouze rozepisovat o tom, jak jsme učili my, učitelé. Pokusím se nahlédnout spíše pod pokličku domácí školy, do níž jsem sice viděla jen zprostředkovaně, leč dosti osobně. Měla jsem možnost konzultovat záležitosti ohledně výuky dětí samotnými rodiči skrze své známé. A bylo to „výživné“. Všichni se shodli na tom, že být učitelem je velmi těžká práce. Šlo hlavně o trpělivost a současné zachování klidu a chladné hlavy, když děti učení odmítaly, odkládaly ho na později, nebo dokonce své rodiče přelstily s tím, že už se naučily, jak úkoly posílat, a budou je tudíž odesílat samy. Jenže, ouha. Nic se nekonalo a učitelé se začali žákům a později i rodičům ozývat, že úkoly vážnou. Nevázly, mnohdy totiž ani nebyly vypracovány. Většina dětí a jejich rodičů však byla spolehlivá. Zadávání i plnění plynulo a učitelé se snažili děti nezahlcovat, když viděli, že žáci nařikají a nestíhají.

Pokud se nám to nepodařilo stoprocentně, omluvte nás, i my jsme se učili za pochodu. Věříme, že si takový způsob výuky nebudeme muset brzy zopakovat, a pokud ano, pak jsme snad víceméně připraveni. Již to nebude nové.

Zcela závěrem dodám osobní názor. Jak jsem již naznačila, nevěřím oficiálním důvodům vzniku paniky a celosvětového vypnutí ekonomiky. Mám pocit, že se brzy dočkáme nějakého jasného a srozumitelného rozluštění. Ten, kdo hledá, už mnohé tuší. Jak daleko necháme věci zajít, záleží jen na nás. Jsme tu každý sám za sebe a jen na nás záleží, jakou budoucnost si utvoříme. Přeji všem hodně sil a zdravého selského rozumu. A do nového školního roku vše dobré a optimistické.

MH

Výlet do hvězdárny a planetária

V úterý 28. ledna 2020 jsme jeli celá naše 5. třída do Hvězdárny a planetária v Hradci Králové. Proč? Abychom zjistili něco o vesmíru, který nás měl čekat v hodinách přírodovědy.

Ráno jsme měli sraz na vlakovém nádraží v České Skalici a jeli rychlíkem směr Hradec Králové. Nejprve jsme se prošli po městě a ukázali jsme si některá zajímavá místa, např. Bílou věž, "Zpívající schody" (které bohužel ten den nezpívaly), Státní vědeckou knihovnu. Nakonec jsme použili trolejbus. Před nástupem do něho každý žák dostal jízdenku s pokyny, jak si ji označit. To byl pro nás většinu docela zážitek, protože jsme to dělali poprvé. Když jsme dojeli na konečnou, čekala nás ještě asi kilometrová cesta ke hvězdárně. Najednou se před námi objevila budova, která tak trochu připomínala létající talíř. To byla nová budova planetária a tady mohla naše exkurze začít.

V sále, který připomínal kino, jsme se posadili do sedaček, zhasla světla a program se rozjel. Nad hlavami se objevila obloha plná hvězd. Vypadala jako skutečná. Postupně k nám pracovníci planetária hovořili o vesmíru, planetách, hvězdách a souhvězdích. Vše bylo doplňováno promítáním na stěny místnosti. Na závěr jsme ještě sledovali pohádku Záhada polární záře.

Po skončení jsme přešli do staré budovy – hvězdárny. Zde jsme si mohli zblízka prohlédnout velký dalekohled a dozvědět se o něm něco zajímavého. Někteří žáci si před odchodem rychle koupili nějaké předměty na památku.

Po návratu na nádraží jsme zjistili, že máme do odjezdu vlaku čas, a tak jsme měli možnost dojít si koupit něco do obchodního domu Aupark. A pak hurá na vlak, zpátky do České Skalice a domů.

Podle slov většiny spolužáků se výlet líbil, byl super. Dozvěděli jsme se mnoho nového, zajímavého nejen v planetáriu a hvězdárně, ale i cestou tam či zpátky.

JM

Lyžařský výcvik

Odjížděli jsme 3. února z České Skalice. Nastoupili jsme do vlaku, rozloučili jsme se a odjeli do Radvanic. Cesta trvala něco přes hodinu i s přestupem. Hned, co jsme vystoupili, tak jsme šli asi kilometr do penzionu. Přišli jsme, vzali jsme si věci, přezuli se a šli jsme čekat do společenské místnosti. Tam nám všechno řekli. Potom nás rozřadili do pokojů a šli jsme si vybalit.

Na pokoji jsem byla s Aničkou, Šíbou a se Zuzanou. Hned, co jsme si vybalili, byl oběd. Ten mi moc nechutnal. Pak jsme se šli převléknout do lyžařského oblečení a hurá na sjezdovku. První den jsme se rozřadili do týmů, tedy na ty, co to neumí, na ty, co to umí, a ty, co jezdí na snowboardu. Já jsem byla v těch, co lyžovat umí, takže jsme si hned nasadili lyže a šli pěšky asi do poloviny kopce. Pak už byl konec a šli jsme zpátky do penzionu. Povečeřeli jsme a byl večerní program - tělocvična. Pak jsme se vysprchovali a šli spát.

Další den byl úplně stejný jako předchozí, jen navíc i s dopoledním lyžováním. To už jsme šli i na velký kopec. Středa měla být odpočinkový den, ale nebyla. Dopoledne jsme šli opět lyžovat, na sjezdovce jsme byli asi do půl dvanácté a pak jsme se přemístili do penzionu, kde jsme měli oběd. Odpoledne jsme šli na túru, asi 10 km dlouhou. Náš cíl byl důl, který jsme si prošli s jednou paní, jež nám všechno řekla a ukázala. Pak jsme šli zpátky na večeri a čekalo nás večerní lyžování. Nešli všichni, ale i tak bylo podle mě nejlepší. Další den jsme šli na snídani a dopolední lyžování. O odpolední pauze jsme měli

možnost jít do obchodu si nakoupit jídlo a pití na večerní diskotéku. Odpoledne jsme šli lyžovat, měli jsme skoro celou dobu volno, takže jsme si jezdili, jak jsme chtěli.

Večer jsme šli ještě do tělocvičny a pak byla diskotéka, já jsem skoro celou dobu tancovala s Anetkou. Diskotéka trvala asi do půlnoci. Další den už jsme šli lyžovat jen dopoledne, protože odpoledne jsme se vraceli domů. V pátek jsem zkoušela snowboard a bavilo mě to. Pak už byl oběd a my si začali balit. Po té už jsme se přemístili na nádraží a jeli vlakem do Skalice. Tam na nás čekali rodiče, rozloučili jsme se a jeli domů. Celý lyžák jsem si moc užila a bavilo mě to.

Tereza Sládková – 6. tř.

Lyžařský výcvik (jiný pohled)

Celý týden jsme si krásně užili. Na sjezdovku jsme chodily každý den ráno okolo půl deváté asi kilometr a okolo půl dvanácté jsme se vraceli zpátky na oběd. Po obědě jsme měli asi hodinu poledního klidu a poté jsme šli zase na sjezdovku, na které jsme byli až do pěti. V šest byla večere a po ní večerní program, který zahrnoval aktivity v tělocvičně, deskové hry, ve středu večerní lyžování, ve čtvrtek po aktivitách v tělocvičně byla diskotéka jako ukončení lyžařského výcvikového kurzu, na které se rozdaly diplomy za umístění na závodech. Diplom za snahu dostal i Filip, který na lyžích stál poprvé v životě a skvěle se to naučil. Dost lidí mělo proslovy, které byly velice krásné i přesto, že nebyly nikterak dlouho připravované. Instruktoři dostali diplom za přežití lyžáku s chvalkovickou divou

zvěří, věřím, že to bylo velmi obtížné. Na sjezdovce jsme dostávali od instruktorů různé úkoly, abychom si procvičili a zdokonalili naše lyžařské dovednosti. Každý den nám učitelé dávali svačinky v podobě ovoce, jogurtů a sušenek. Jeden z úkolů byl, že jsme měli skočit a u toho tlesknout, pokračovat v jízdě a tímhle způsobem sjet celou sjezdovku. Ve čtvrtek nám připravili závody, kdo nejrychleji sjede slalom někde od půlky sjezdovky. Závodilo se v týmech, do kterých jsme byli rozděleni v pondělí na začátku výcviku. Žlutí – pokročilí, tedy ti, co uměli lyžovat už dříve, červení – začátečníci, a ti, co na tom stáli jen jednou, a snowboardisty. Zažili jsem spoustu zážitků a všichni si to tam užili. Zakončila bych to slovy Filipa: „Všichni jste byli skvělí, ale já jsem byl skvělejší.“

Kateřina Sehnalová, Kateřina Bittnerová – 8. tř.

Výchova ke sportu ve Fitnesscentru Jaroměř

V pátek 6. března 2020 jsme jeli se školou na exkurzi do posilovny. První tři hodiny jsme se ještě učili, a potom ti, co chodí na předmět Výchova ke sportu, šli na autobus a jeli do Jaroměře do posilovny. Tam jsme se převlékli a nejdřív šli na běžecké pásy a rotopedy. Potom se nás ujal pan trenér a ukázal nám protahovací cviky. Pak už jsme mohli cvičit, jak jsme chtěli. Byly tam různé posilovací stroje, které byly na ruce, nohy a břicho. Snažil jsem se vyzkoušet úplně všechno, skoro se mi to povedlo, až na dva stroje jsem vyzkoušel všechny. Následně jsme dělali dřepy na písničku Flower od Moby a potom jsme šli znovu na běžecké pásy. Do Chvalkovic jsme se vrátili zase autobusem okolo jedné hodiny. Moc jsem si to užil.

David Nýč – 9. tř.

Chemický turnaj

Středeční den začal jako obvykle. Ovšem bylo na něm přece jen něco neobvyklého. Já a tři žáci z 9. třídy jsme si to namířili do Dvora Králové. Jeli jsme vybírat nové obklady, protože probíhá další rekonstrukce toalet a my chceme, abychom to tu měli krásné. Říkáte si: „Cože?“ Jen si dělám legraci. Sice je pravda, že rekonstrukce probíhá a do Dvora jsme opravdu jeli, ale za úplně jiným účelem, a to na chemický turnaj. Vše probíhalo na SŠIS. Všichni jsme se sešli ve velké aule, kde nás mile přivítali a také pohostili houskou a pitím. Dále jsme dostali pořadové číslo a špendlík, aby byl ve všem pořádek. Usadili jsme se na židle a čekali, co se

bude dít. Po chvilce nás všechny přivítala zástupkyně ředitele a přiřadila ke každému týmu průvodce. Průvodci byli studenti střední školy. A když bylo jasné, že se neztratíme, mohli jsme jít vesele vybírat obklady a dlažby. Né! Kdepak, co to tu plácám! Šli jsme soutěžit. V soutěži byly celkem 4 disciplíny. Část se odehrávala v chemické laboratoři, část byla směřována na vědomosti, programování robota a na tu nejtěžší část v počítačové učebně. Našel se zde i kouzelník z jiné školy, který záhadnými kouzly shodil počítač na zem. Všichni se snažili, co to šlo, konkurence byla velká, a to celkem z 18 škol. Byl to boj na ostří lopaty a každý bojoval. Po boji jsme si to naklusali zpět do auly a čekaly na výsledky. Naši tři stavbyvedoucí a stylisti bojovali statečně a vše mi líčili, abyste o tu podívanou nepřišli. Pocity byly smíšené, ale spíše pozitivní. Takže jsme dobyli krásné 12. místo. Samozřejmě jsem nám naše hrdiny vyfotila a s prázdnou jsme domů nepřijeli. Dostali jsme vak, hezké tričko, reflexní pásek a mňaminy, bez těch by to přece nešlo, že? A když bylo všemu konec, vydali jsme se s dobrou náladou a dobrým pocitem domů, protože jsme měli krásný den!

AP

Rozloučení 9. třídy

Tímto článkem bychom se s Vámi chtěli jako devátáci rozloučit. Tento rok byl pro nás posledním, a ačkoliv byl tak trochu zvláštní, budeme na něj rádi vzpomínat. Celá základka utekla rychle jako voda a na nás po letních prázdninách čeká nová střední škola. Všichni jsme se dostali na školu, kam chceme, a doufáme, že nás bude bavit a budeme tam chodit rádi. Ti z nás, kteří nešli na střední odborné učiliště, se pilně a dost dopředu učili na přijímací zkoušky a zažívali velké stresy. Sice se nám přijímací zkoušky posunuly, ale to nic nezměnilo na tom, že jsme to měli těžké. Všichni jsme ale zkoušky udělali, báli jsme se sice neúspěchu, ale učitelé nám už od začátku důvěřovali a podporovali nás. Všem budoucím devátákům přejeme hodně štěstí. Pokud nevynecháte přípravu, není se čeho bát. Všem učitelům bychom rádi poděkovali, říkali jste nám to spoustu, ať už to, že se učíme pro sebe a ne pro učitele a rodiče. Už víme, že to byla pravda. Se všemi učiteli jsme si prožili školní výlety, exkurze, divadla a spoustu dalšího. Někdy naše výlety stály vážně za to, ne vždy jsme byli vzorní a dokonalí, ale to není nikdo z nás. Teď už se s Vámi nadobro loučíme, přejeme vám krásné prázdniny a pohodový příští rok.

Devátá třída

A kam naši devátáci pokračují?

*Střední škola řemeslná, 551 01 Jaroměř,
Studničkova 260
3356H01 Truhlář*

*Střední průmyslová škola, Střední odborná škola a Střední
odborné učiliště, Hradec Králové, 500 03 Hradec Králové,
Hradební 1029/2
2641L01 Mechanik elektrotechnik*

*Střední průmyslová škola Otty Wichterleho, příspěvková
organizace, 549 31 Hronov, Hostovského 910
6652H01 Aranžér*

*Střední průmyslová škola Otty Wichterleho, příspěvková
organizace, 549 31 Hronov, Hostovského 910
6652H01 Aranžér*

*Střední škola služeb, obchodu a gastronomie, 503 41 Hradec
Králové, Velká 3/64
6341M01 Ekonomika a podnikání*

*Střední průmyslová škola elektrotechniky a informačních
technologií, Dobruška, Čs. odboje 670, 518 01 Dobruška, Čs.
odboje 670
1820M01 Informační technologie*

*Střední průmyslová škola stavební a Obchodní akademie arch.
Jana Letzela, Náchod, příspěvková organizace, 547 01 Náchod,
Pražská 931
6341M02 Obchodní akademie*

*Vyšší odborná škola zdravotnická, Střední zdravotnická škola a
Obchodní akademie, Trutnov, 541 01 Trutnov, Procházkova
303
7842M04 Zdravotnické lyceum*

*Střední škola Sion High School, Hradec Králové, 500 09
Hradec Králové, Na Kotli 1201/27
7531M01 Předškolní a mimoškolní pedagogika*

*Střední škola gastronomie a služeb, 541 01 Trutnov,
Volanovská 243
6551H01 Kuchař – číšník*

*Střední odborná škola sociální a zdravotnická - Evangelická
akademie, 547 01 Náchod, Kladská 335
5341M03 Praktická sestra*

*Střední zemědělská škola a Střední odborná škola Poděbrady,
příspěvková organizace, 290 01 Poděbrady, Boučkova 355/49
4141M01 Agropodnikání*

*Střední průmyslová škola stavební a Obchodní akademie arch.
Jana Letzela, Náchod, příspěvková organizace, 547 01 Náchod,
Pražská 931
6341M02 Obchodní akademie*

*Střední průmyslová škola stavební a Obchodní akademie arch.
Jana Letzela, Náchod, příspěvková organizace, 547 01
Náchod, Pražská 931
3647M01 Stavebnictví*

*Městské gymnázium a střední odborná škola Úpice, 542 32
Úpice, Havlíčkova 812
6843M01 Veřejnosprávní činnost*

*Střední škola technická a řemeslná, Nový Bydžov, Dr. M. Tyrše
112, 504 01 Nový Bydžov, Dr. M. Tyrše 112
6551H01 Kuchař – číšník*

*Střední průmyslová škola, Odborná škola a Základní škola,
Nové Město nad Metují, 549 01 Nové Město nad Metují,
Československé armády 376
2345L01 Mechanik seřizovač*

*Střední průmyslová škola stavební a Obchodní akademie arch.
Jana Letzela, Náchod, příspěvková organizace, 547 01 Náchod,
Pražská 931
3647M01 Stavebnictví*

*Střední průmyslová škola, Střední odborná škola a Střední
odborné učiliště, Hradec Králové, 500 03 Hradec Králové,
Hradební 1029/2
2652H01 Elektromechanik pro zařízení a přístroje*

*Městské gymnázium a střední odborná škola Úpice, 542 32
Úpice, Havlíčkova 812
6843M01 Veřejnosprávní činnost*

9. tř ZŠ Chvalkovice- Covid-19

Vaše redakce časopisu *PŠ, MH*.
Číslo 64 bylo vydáno 31. srpna 2020.